ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 16ης Νοεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-327/02,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Rechtbank te 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες), με απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Σεπτεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης

Lili Georgieva Panayotova,

Radostina Markova Kalcheva,

Izabella Malgorzata Lis,

Lubica Sopova,

Izabela Leokadia Topa,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Jolanta Monika Rusiecka,

κατά

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και R. Silva de Lapuerta, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), R. Schintgen, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro
γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Δεκεμβρίου 2003,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η L. Panayotova, η R. Kalcheva και η I. M. Lis, εκπροσωπούμενες από τον R. van Asperen, advocaat,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις S. Terstal και J. van Bakel,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους Μ. Απέσσο και Κ. Μπόσκοβιτς,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Bergeot-Nunes,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. J. Kuijper και H. van Vliet,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Φεβρουαρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 59, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Βουλγαρίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 358, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως με τη Βουλγαρία), των άρθρων 44, παράγραφος 3, και 58, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 93/743/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ,

ΕΚ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 348, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως με την Πολωνία), καθώς και των άρθρων 45, παράγραφος 3, και 59, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/909/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 359, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως με τη Σλοβακία, και, από κοινού, Συμφωνίες Συνδέσεως).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφορών μεταξύ των L. Panayotova και R. Kalcheva, Βουλγάρων υπηκόων, των I. M. Lis, I. L. Topa και J. M. Rusiecka, Πολωνών υπηκόων, καθώς και της L. Sopova, Σλοβάκας υπηκόου, αφενός, και του Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Υπουργού αρμόδιου για ζητήματα αλλοδαπών και ενσωματώσεως αυτών), αφετέρου, ως προς την απόρριψη των αιτήσεών τους για την έκδοση άδειας διαμονής με σκοπό την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας μη μισθωτού εργαζομένου.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, το οποίο περιλαμβάνεται στον τίτλο IV αυτής, ορίζει:

«Από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας, κάθε κράτος μέλος παρέχει για την εγκατάσταση εταιριών και υπηκόων της Βουλγαρίας, καθώς και για τη λειτουργία βουλγαρικών εταιριών και την επαγγελματική δραστηριότητα Βουλγάρων υπηκόων, εγκατεστημένων στο έδαφός του, μεταχείριση όχι λιγότερο ευνοϊκή από αυτήν που χορηγεί στους δικούς του υπηκόους και εταιρίες, με εξαίρεση τα θέματα που αναφέρονται στο παράρτημα XVα.»

4 Κατά το άρθρο 59, παράγραφος 1, της εν λόγω συμφωνίας:

«Για τους σκοπούς του τίτλου IV, καμία διάταξη της παρούσας συμφωνίας δεν παρεμποδίζει την εφαρμογή, από τα μέρη, των νόμων και κανονισμών τους όσον αφορά την είσοδο και την παραμονή, την εργασία, τις συνθήκες εργασίας, την εγκατάσταση φυσικών προσώπων και την παροχή υπηρεσιών, υπό τον όρο ότι, κατά την εφαρμογή των εν λόγω νόμων ή κανονισμών, δεν εξουδετερώνονται ούτε περιορίζονται τα οφέλη που προκύπτουν για κάθε μέρος από συγκεκριμένη διάταξη της παρούσας συμφωνίας [...]»

5 Τα άρθρα 44, παράγραφος 3, και 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία, καθώς και τα άρθρα 45, παράγραφος 3, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία, έχουν παρόμοιο περιεχόμενο με τα ως προπαρατεθέντα άρθρα της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία.

Η ολλανδική νομοθεσία

6 Το άρθρο 16a, παράγραφος 1, του Vreemdelingenwet 1994 (νόμου του 1994 περί αλλοδαπών, στο εξής: Vreemdelingenwet) ορίζει ότι η αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής είναι παραδεκτή μόνον αν ο αλλοδαπός διαθέτει ισχύουσα άδεια εισόδου στη χώρα. Οι παράγραφοι 3 και 4 του ίδιου άρθρου απαλλάσσουν ορισμένες κατηγορίες αλλοδαπών από την υποχρέωση λήψεως άδειας εισόδου, ενώ η παράγραφος 6 της ίδιας διατάξεως προβλέπει ότι σε πολύ ιδιαίτερες ατομικές περιπτώσεις μπορεί να υπάρξει εξαίρεση από την εν λόγω υποχρέωση.

7 Ο αλλοδαπός οφείλει να ζητήσει την άδεια εισόδου από τις ολλανδικές διπλωματικές ή προξενικές αρχές στη χώρα καταγωγής του ή στη χώρα συνήθους διαμονής του. Η άδεια εισόδου χορηγείται εφόσον πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που τάσσονται για τη χορήγηση άδειας διαμονής. Ο κάτοχος άδειας εισόδου μπορεί μετά την είσοδό του στις Κάτω Χώρες να λάβει άδεια διαμονής, εκτός αν έχουν αλλάξει οι συνθήκες ή έχει προκύψει ότι η άδεια εισόδου χορηγήθηκε βάσει ανακριβών στοιχείων.

8 Η μικρότερη των τριών μηνών διαμονή υπόκειται, όσον αφορά τους Βούλγαρους υπηκόους, σε θεώρηση του διαβατηρίου. Οι Πολωνοί και οι Σλοβάκοι υπήκοοι διαθέτουν, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 8 του Vreemdelingenwet και 46, παράγραφος 1, στοιχείο c, της Vreemdelingenbesluit 1994 (κανονιστικής αποφάσεως του 1994 περί αλλοδαπών), δικαίωμα ελεύθερης διαμονής για χρονικό διάστημα τριών μηνών (στο εξής: ελεύθερη χρονική περίοδος). Σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 2, της Vreemdelingenbesluit 1994, η ελεύθερη χρονική περίοδος εκπνέει αυτομάτως αν, κατά τη διάρκεια αυτής, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής.

Οι διαφορές των κυρίων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

9 Οι αιτήσεις εκδόσεως αδειών διαμονής που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες των κυρίων δικών, προκειμένου να ασκήσουν στις Κάτω Χώρες επαγγελματική δραστηριότητα μη μισθωτών εργαζομένων, απορρίφθηκαν από τον διοικητή της αστυνομίας του Groningen (Κάτω Χώρες) με το αιτιολογικό ότι οι προσφεύγουσες των κυρίων δικών δεν διέθεταν την απαιτούμενη κατά το άρθρο 16a, παράγραφος 1, του Vreemdelingenwet άδεια εισόδου. Οι υποβληθείσες κατά των απορριπτικών αυτών αποφάσεων διοικητικές ενστάσεις κρίθηκαν αβάσιμες με αποφάσεις του Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie που εκδόθηκαν μεταξύ 22ας Ιανουαρίου 2001 και 1ης Μαΐου 2001.

10 Κατόπιν ασκήσεως προσφυγής ενώπιόν του κατά των αποφάσεων αυτών, το Rechtbank te 's-Gravenhage [στο εξής: αιτούν δικαστήριο] έκρινε, κατ' αρχάς, ότι οι προσφεύγουσες των κυρίων δικών δεν εμπίπτουν σε καμία από τις κατηγορίες τις οποίες οι παράγραφοι 3, 4 και 6 του άρθρου 16a του Vreemdelingenwet εξαιρούν από την υποχρέωση κατοχής άδειας εισόδου.

11 Ακολούθως, το αιτούν δικαστήριο τόνισε ότι το Δικαστήριο, με τις αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 στις υποθέσεις C-63/99, Gloszczuk (Συλλογή 2001, σ. I-6369, σκέψη 86), C-235/99, Kondova (Συλλογή 2001, σ. I-6427, σκέψη 91), και C-257/99, Barkoci και Malik (Συλλογή 2001, σ. I-6557, σκέψη 83), οι οποίες εκδόθηκαν στο πλαίσιο διαφορών ως προς την εφαρμογή της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, έκρινε ότι οι διατάξεις των Συμφωνιών Συνδέσεως που ρυθμίζουν το δικαίωμα εγκαταστάσεως δεν απαγορεύουν, κατ' αρχήν, στα κράτη μέλη να εξαρτούν την πρόσβαση στο έδαφός τους από την προηγούμενη λήψη άδειας εισόδου.

12 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι το Δικαστήριο, με το σημείο 4 του διατακτικού της προαναφερθείσας αποφάσεως Barkoci και Malik, κρίνοντας επί διατάξεων πανομοιότυπων με τα άρθρα 45, παράγραφος 3, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία, ήτοι επί των άρθρων 45, παράγραφος 3, και 59, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Τσεχικής Δημοκρατίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/910/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 360, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Τσεχίας), αποφάνθηκε:

«Η προϋπόθεση της προτελευταίας φράσης του άρθρου 59, παράγραφος 1, της [εν λόγω] Συμφωνίας Συνδέσεως έχει την έννοια ότι η υποχρέωση λήψεως στη χώρα κατοικίας, προ της αναχωρήσεως προς το κράτος μέλος υποδοχής, εγγράφου εισόδου, η χορήγηση του οποίου εξαρτάται από τον έλεγχο ουσιαστικών προϋποθέσεων, όπως αυτές του άρθρου 212 των [United Kingdom] Immigration Rules [(House of Commons Papers 395), στο εξής: Immigration Rules], δεν έχει ως αντικείμενο ούτε ως αποτέλεσμα να καθιστά αδύνατη ή υπερβολικά δύσκολη την άσκηση από τους Τσέχους υπηκόους των δικαιωμάτων που τους αναγνωρίζει το άρθρο 45, παράγραφος 3, της Συμφωνίας Συνδέσεως, καθόσον οι αρμόδιες του

κράτους μέλους υποδοχής αρχές ασκούν τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτουν, όσον αφορά τις αιτήσεις εισόδου με σκοπό την εγκατάσταση που υποβάλλονται με βάση την εν λόγω συμφωνία στο σημείο αφίξεως αυτού του κράτους, κατά τρόπο τέτοιο ώστε να μπορεί να χορηγηθεί άδεια εισόδου σε Τσέχο υπήκοο που δεν έχει έγγραφο εισόδου, επί βάσεως διαφορετικής από αυτήν των Immigration Rules, αν η αίτησή του πληροί σαφώς και προδήλως τις ίδιες ουσιαστικές προϋποθέσεις με αυτές που θα ίσχυαν εάν αυτός είχε υποβάλει αίτηση εγγράφου εισόδου στην Τσεχική Δημοκρατία.»

13 Το αιτούν δικαστήριο τονίζει ότι το Δικαστήριο, με τη σκέψη 69 της προαναφερθείσας αποφάσεως Barkoci και Malik, διευκρίνισε, εντούτοις, ότι:

«[...] χωρίς να είναι αναγκαία η ανάλυση του ζητήματος αν το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής να αρνηθούν την είσοδο στο έδαφός τους Τσέχου υπηκόου που δεν έχει έγγραφο εισόδου, αρκεί να εξεταστεί αν η εφαρμογή από τις βρετανικές αρχές της εθνικής νομοθεσίας περί αλλοδαπών στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένης της ασκήσεως της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει ο Secretary of State [for the Home Department] για την κατά περίπτωση παράκαμψη της προϋποθέσεως σχετικά με την κατοχή εγγράφου εισόδου, συνάδει προς την προϋπόθεση της προτελευταίας φράσεως του άρθρου 59, παράγραφος 1.»

14 Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η απάντηση που δόθηκε με το σημείο 4 του διατακτικού της προαναφερθείσας αποφάσεως Barkoci και Malik, σε συνδυασμό με τη σκέψη 69 αυτής, αφορά μόνον τη συγκεκριμένη περίπτωση της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, σε αντίθεση προς τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, η ολλανδική νομοθεσία δεν επιτρέπει στην αρμόδια αρχή, εκτός των περιπτώσεων που ρητώς ορίζονται στο άρθρο 16a του Vreemdelingenwet, να χορηγήσει στις προσφεύγουσες των κυρίων δικών άδεια διαμονής, εφόσον αυτές δεν διαθέτουν άδεια εισόδου.

15 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο τονίζει ότι οι L. Panayotova και R. Kalcheva διέμεναν παρανόμως στις Κάτω Χώρες κατά τον χρόνο υποβολής των αιτήσεών τους εκδόσεως αδειών διαμονής για την εγκατάστασή τους στο εν λόγω κράτος μέλος, δεδομένου ότι δεν είχαν λάβει την απαιτούμενη θεώρηση διαβατηρίου. Αντιθέτως, δεν είναι εξίσου σαφής η κατάσταση των λοιπών προσφευγουσών των κυρίων δικών, οι οποίες ενδέχεται να διέμεναν νομίμως στις Κάτω Χώρες κατά τον χρόνο υποβολής των αιτήσεών τους, δεδομένου ότι δεν υπείχαν υποχρέωση θεωρήσεως για διαμονή μικρότερη των τριών μηνών και απήλαυαν της προαναφερθείσας στην ανωτέρω σκέψη 8 ελεύθερης χρονικής περιόδου.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rechtbank te 's-Gravenhage αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει η απάντηση που έδωσε το Δικαστήριο, με την απόφασή του της 27ης [Σεπτεμβρίου] 2001, στο τέταρτο ερώτημα της υποθέσεως C-257/99, Barkoci και Malik, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν είναι συμβατό αντιστοίχως με το άρθρο 45, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, με το άρθρο 44, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 58 της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία και με άρθρο 45, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 59 της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Σλοβακίας, το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή, κατά την εξέταση μιας αιτήσεως άδειας διαμονής που υποβλήθηκε στις Κάτω Χώρες με σκοπό την εγκατάσταση βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως, ουδόλως εξετάζει επί της ουσίας την αίτηση αυτή απλώς και μόνο λόγω του ότι δεν υφίσταται άδεια εισόδου; Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αυτό αν σαφώς και προδήλως πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που τίθενται για να γίνει ο αλλοδαπός δεκτός στην ημεδαπή;

2) Έχει για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα σημασία, και αν ναι κατά ποιο τρόπο, αν εκείνος που ζήτησε άδεια διαμονής διέμενε νομίμως στις Κάτω Χώρες στηριζόμενος σε άλλη βάση πέραν της άδειας εισόδου, π.χ. στην καλούμενη "ελεύθερη" χρονική περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 8 του Vreemdelingenwet;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

17 Με τα δύο αυτά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν οι συναφείς διατάξεις των Συμφωνιών Συνδέσεως πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει ότι η αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής, η οποία υποβάλλεται στο έδαφός του και αποσκοπεί στην εκεί εγκατάσταση του αιτούντος υπό την ιδιότητα μη μισθωτού εργαζομένου βάσει των εν λόγω συμφωνιών, πρέπει να απορρίπτεται, άνευ περαιτέρω εξετάσεως, εφόσον ο αιτών δεν διαθέτει προηγούμενη άδεια εισόδου εκδοθείσα από τις διπλωματικές ή προξενικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του, ακόμη και όταν αυτός, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του, διαμένει νομίμως στο εν λόγω κράτος μέλος υπό ιδιότητα άλλη πλην του μη μισθωτού εργαζομένου και ισχυρίζεται ότι πληροί σαφώς και προδήλως τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη λήψη άδειας εισόδου και άδειας διαμονής υπό την ιδιότητα του μη μισθωτού εργαζομένου.

18 Το άμεσο αποτέλεσμα που πρέπει να αναγνωρισθεί στα άρθρα 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, 44, παράγραφος 3, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία και 45, παράγραφος 3, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία συνεπάγεται ότι οι Βούλγαροι, Πολωνοί και Σλοβάκοι υπήκοοι που, αντιστοίχως, τις επικαλούνται μπορούν να προβάλλουν τα εν λόγω άρθρα ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους υποδοχής, παρά το γεγονός ότι οι αρχές του κράτους αυτού παραμένουν αρμόδιες για τη εφαρμογή έναντι των εν λόγω υπηκόων της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με την είσοδο, τη διαμονή και την εγκατάσταση, σύμφωνα με τα άρθρα 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Gloszczuk, σκέψη 38, και Kondova, σκέψη 39, καθώς και απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2001, C-268/99, Jany κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-8615, σκέψη 28).

19 Μολονότι το δικαίωμα εγκαταστάσεως, όπως ορίζεται στις πρώτες τρεις διατάξεις που παρατίθενται στην προηγούμενη σκέψη, συνεπάγεται την αναγνώριση δικαιώματος εισόδου και δικαιώματος διαμονής ως συνακόλουθων αυτού του δικαιώματος, εντούτοις από τις τελευταίες τρεις διατάξεις της προηγούμενης σκέψης προκύπτει ότι τα δικαιώματα εισόδου και διαμονής δεν είναι απόλυτα, καθότι η άσκησή τους μπορεί να περιορίζεται ενδεχομένως από τις διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την είσοδο, τη διαμονή και την εγκατάσταση των υπηκόων αυτών στην επικράτειά του (προαναφερθείσες αποφάσεις Gloszczuk, σκέψη 51· Kondova, σκέψη 54, και Jany κ.λπ., σκέψη 28).

20 Για να είναι συμβατοί με την προϋπόθεση των άρθρων 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία, οι περιορισμοί του δικαιώματος εγκαταστάσεως που προβλέπει η νομοθεσία περί αλλοδαπών του κράτους μέλους υποδοχής πρέπει να είναι πρόσφοροι για την πραγματοποίηση του επιδιωκόμενου στόχου και να μη συνιστούν, λαμβανομένου υπόψη του στόχου αυτού, παρέμβαση θίγουσα την ουσία των δικαιωμάτων που χορηγούν αντιστοίχως τα άρθρα 45, παράγραφος 1, 44, παράγραφος 3, και 45, παράγραφος 3, των εν λόγω συμφωνιών στους Βούλγαρους, Πολωνούς και Σλοβάκους υπηκόους, καθιστώντας την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή (προαναφερθείσες αποφάσεις Gloszczuk, σκέψη 56, και Kondova, σκέψη 59).

21 Συναφώς, το άρθρο 45, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, το άρθρο 44, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία, καθώς και το άρθρο 45, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία, δεν αντίκεινται κατ' αρχήν σε σύστημα προηγουμένου ελέγχου που εξαρτά τη χορήγηση άδειας εισόδου και διαμονής εκ μέρους των αρμόδιων περί αλλοδαπών αρχών από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πράγματι την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή

δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, ότι διαθέτει εξ αρχής επαρκείς οικονομικούς πόρους για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, καθώς και ότι έχει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας (προαναφερθείσες αποφάσεις Gloszczuk, σκέψη 86· Kondova, σκέψη 91, και Jany κ.λπ., σκέψη 31).

22 Ένα τέτοιο εθνικό σύστημα ελέγχου της ακριβούς φύσεως της σκοπούμενης από τον αιτούντα δραστηριότητας, το οποίο εφαρμόζεται προ της εισόδου του αιτούντος στο κράτος μέλος υποδοχής, επιδιώκει όντως νόμιμο σκοπό, δεδομένου ότι καθιστά δυνατή την άσκηση των δικαιωμάτων εισόδου και διαμονής μόνον από όσους, μεταξύ των υπηκόων των οικείων χωρών που επικαλούνται τις σχετικές διατάξεις αυτές, καλύπτονται πράγματι από τις διατάξεις αυτές (προαναφερθείσες αποφάσεις Gloszczuk, σκέψη 58· Kondova, σκέψη 61, και Barkoci και Malik, σκέψη 62).

23 Εξάλλου, υπέρ της δικαιολογήσεως ενός τέτοιου συστήματος συνηγορεί το γεγονός ότι ο έλεγχος των ουσιαστικών προϋποθέσεων και η αναγκαία προς τούτο διενέργεια λεπτομερών ερευνών είναι ευχερέστερο να πραγματοποιηθούν στο κράτος καταγωγής, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των παραμέτρων που σχετίζονται με τη γλώσσα και με την πρόσβαση στα πληροφοριακά στοιχεία περί της καταστάσεως των αλλοδαπών υπηκόων που επιθυμούν να εγκατασταθούν σ' ένα κράτος μέλος (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Barkoci και Malik, σκέψεις 65 και 66).

24 Το να απαιτείται από το κράτος μέλος υποδοχής, το οποίο εφαρμόζει σύστημα προηγούμενου ελέγχου, να προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του υποχρεούνται να εξετάζουν κάθε αίτηση που υποβάλλεται στην επικράτειά του δυνάμει των Συμφωνιών Συνδέσεως θα συνεπαγόταν, ιδίως, κίνδυνο υποβολής υπερβολικά μεγάλου αριθμού αιτήσεων με την ευκαιρία της παραμονής για τουριστικούς ή άλλους σκοπούς που τεκμαίρεται ότι είναι βραχείας διάρκειας. Όπως τόνισαν η Ολλανδική, η Ελληνική και η Γαλλική Κυβέρνηση, η κατάσταση αυτή θα έπληττε το

σύστημα του υποχρεωτικού προηγούμενου ελέγχου εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους και θα έθιγε, λαμβανομένων υπόψη των προθεσμιών για την εξέταση των αιτήσεων και των ενδεχόμενων προσφυγών κατά απορριπτικών αποφάσεων, την ελευθερία του κράτους μέλους αυτού να παρέχει ελεύθερη ή απλοποιημένη πρόσβαση στην επικράτειά του μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η σκοπούμενη διαμονή είναι βραχείας διάρκειας. Η κατάσταση αυτή θα έθιγε, περαιτέρω, την πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων των άρθρων 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία, καθώς και 59, παράγραφος 1, των Συμφωνιών Συνδέσεως με τη Βουλγαρία και τη Σλοβακία.

25 Δεδομένου ότι με τη διάταξη περί παραπομπής δεν διευκρινίζεται ποιες είναι οι ουσιαστικές απαιτήσεις της εφαρμοστέας ολλανδικής νομοθεσίας για τη χορήγηση άδειας εισόδου, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξετάσει, ενδεχομένως, αν οι εν λόγω απαιτήσεις ενδείκνυνται πράγματι προς εξασφάλιση της επιτεύξεως του υπομνησθέντος με την ανωτέρω σκέψη 22 σκοπού (βλ., όσον αφορά την ολλανδική νομοθεσία που ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών που οδήγησαν στην προαναφερθείσα απόφαση Jany κ.λπ., τη σκέψη 31).

26 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι οι διαδικαστικοί κανόνες που αφορούν τη χορήγηση άδειας εισόδου πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η άσκηση του αναγνωριζόμενου από τις Συμφωνίες Συνδέσεως δικαιώματος εγκαταστάσεως δεν καθίσταται αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής.

27 Εντεύθεν προκύπτει, ιδίως, ότι το σύστημα χορηγήσεως αδειών εισόδου πρέπει να βασίζεται σε διαδικασία ευχερώς προσιτή και ικανή να διασφαλίζει στους ενδιαφερομένους ότι η αίτησή τους πρόκειται να εξεταστεί εντός εύλογης προθεσμίας και με αντικειμενικότητα, ενώ η τυχόν άρνηση εγκρίσεώς της πρέπει να μπορεί, επιπλέον, να αμφισβητείται μέσω ένδικης προσφυγής (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, C-157/99, Smits και Peerbooms, Συλλογή 2001, σ. I-5473, σκέψη 90). Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι το κοινοτικό δίκαιο επιτάσσει αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο των αποφάσεων των εθνικών αρχών

που εκδίδονται βάσει διατάξεων που αποσκοπούν στην εφαρμογή του δικαίου αυτού και ότι η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας συνιστά γενική αρχή που απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών και έχει καθιερωθεί με τα άρθρα 6 και 13 της Συμβάσεως περί Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 15ης Μαΐου 1986, 222/84, Johnston, Συλλογή 1984, σ. 1651, σκέψεις 18 και 19, και της 19ης Ιουνίου 2003, C-467/01, Eribrand, Συλλογή 2003, σ. I-6471, σκέψη 61).

28 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος, το οποίο έχει επιλέξει σύστημα που εξαρτά τη χορήγηση δικαιώματος διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση βάσει των διατάξεων των Συμφωνιών Συνδέσεως από μηχανισμό ελέγχου που διενεργείται πριν από την είσοδο στην επικράτειά του, είναι κατ' αρχήν ελεύθερο να προβλέπει ότι οι αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές του απορρίπτουν, άνευ περαιτέρω εξετάσεως, την αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής που υποβάλλεται προς τον σκοπό αυτό στην επικράτειά του από Βούλγαρο, Πολωνό ή Σλοβάκο υπήκοο, εφόσον αυτός δεν διαθέτει την απαιτούμενη άδεια εισόδου, η οποία θα έπρεπε να είχε χορηγηθεί από τις διπλωματικές ή προξενικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους στη χώρα καταγωγής του ενδιαφερομένου ή στη χώρα όπου διέμενε συνήθως προ της μεταβάσεώς του στο εν λόγω κράτος μέλος.

29 Το αιτούν δικαστήριο ερωτά, εντούτοις, αν η άρνηση αυτή είναι σύμφωνη προς τις εν λόγω διατάξεις των Συμφωνιών Συνδέσεως ακόμη και στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του, διαμένει νομίμως στο κράτος μέλος υποδοχής υπό ιδιότητα άλλη πλην του μη μισθωτού εργαζομένου και ισχυρίζεται ότι πληροί σαφώς και προδήλως τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη λήψη άδειας εισόδου και άδειας διαμονής υπό την ιδιότητα του μη μισθωτού εργαζομένου.

30 Όσον αφορά, πρώτον, την περίπτωση κατά την οποία οι ενδιαφερόμενοι διέμεναν νομίμως στις Κάτω Χώρες υπό το προβλεπόμενο από την ολλανδική νομοθεσία καθεστώς ελεύθερης χρονικής περιόδου, επιβάλλεται να υπομνησθεί, κατ' αρχάς, ότι, στο πλαίσιο εθνικού συστήματος στηριζόμενου σε κατάλληλα μέτρα ελέγχου που λαμβάνονται προ της αναχωρήσεως αλλοδαπού υπηκόου προς το κράτος μέλος υποδοχής με σκοπό την εγκατάσταση υπό την ιδιότητα μη μισθωτού εργαζομένου, η ενδεχόμενη προσωρινή είσοδος του υπηκόου αυτού στο κράτος μέλος υποδοχής υπό άλλη ιδιότητα και χωρίς άδεια εισόδου εκδοθείσα κατόπιν του εν λόγω ελέγχου ουδόλως ισοδυναμεί με άδεια εισόδου αυτού του είδους, με αποτέλεσμα ο ενδιαφερόμενος να μην μπορεί να στηριχθεί στο γεγονός και μόνον της προσωρινής εισόδου προκειμένου να υποστηρίξει ότι απέκτησε δικαίωμα εγκαταστάσεως ως μη μισθωτός εργαζόμενος σ' αυτό το κράτος μέλος (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Barkoci και Malik, σκέψεις 77 έως 79).

31 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει, εξάλλου, ότι είναι σύμφωνη προς το άρθρο 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία και, ως εκ τούτου, με το άρθρο 59, παράγραφος 1, των Συμφωνιών Συνδέσεως με τη Βουλγαρία και τη Σλοβακία η απόρριψη εκ μέρους των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής αιτήσεως που υποβλήθηκε, αντιστοίχως, βάσει των άρθρων 44, παράγραφος 3, 45, παράγραφος 1, και 45, παράγραφος 3, των εν λόγω Συμφωνιών, με το αιτιολογικό ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, ο αιτών διέμενε παρανόμως στο κράτος αυτό, κατόπιν υποβολής ψευδών δηλώσεων ενώπιον των αρμόδιων αρχών με σκοπό τη λήψη αρχικής άδειας εισόδου βάσει άλλης διατάξεως ή εξαιτίας της μη τηρήσεως ρητής προϋποθέσεως από την οποία είχε εξαρτηθεί η χορήγηση της άδειας αυτής και η οποία αφορούσε την επιτρεπόμενη διάρκεια της διαμονής του στο εν λόγω κράτος μέλος (προαναφερθείσα απόφαση Gloszczuk, σκέψη 77).

32 Το ίδιο πρέπει να ισχύει και όταν πιθανολογείται ότι η υποβληθείσα κατ' εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων αίτηση δεν πληροί τις ρητές προϋποθέσεις από τις οποίες έχει εξαρτηθεί η είσοδος του ενδιαφερομένου στο κράτος μέλος υποδοχής και ιδίως αυτές που αφορούν την επιτρεπόμενη διάρκεια της διαμονής του σ' αυτό το κράτος μέλος.

33 Πράγματι, όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 24 της παρούσας αποφάσεως, η παροχή στους Βούλγαρους, Πολωνούς και Σλοβάκους υπηκόους της δυνατότητας να υποβάλουν αίτηση προς εγκατάσταση δυνάμει των Συμφωνιών Συνδέσεως στο κράτος μέλος υποδοχής, παρά το γεγονός ότι εισήλθαν στην επικράτειά του υπό τη ρητή προϋπόθεση ότι δεν θα παραμείνουν σ' αυτήν πέραν των τριών μηνών, θα τους επέτρεπε να καταστρατηγούν ευχερώς τους εθνικούς κανόνες περί εισόδου και διαμονής των αλλοδαπών, καταργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο την πρακτική αποτελεσματικότητα των άρθρων 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία και 59, παράγραφος 1, των Συμφωνιών Συνδέσεως με τη Βουλγαρία και τη Σλοβακία.

34 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι Βούλγαροι, Πολωνοί και Σλοβάκοι υπήκοοι που δεν συμμορφώνονται προς τους συναφείς ελέγχους των εθνικών αρχών, μη τηρώντας τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τους χορηγήθηκε το δικαίωμα εισόδου στην εν λόγω επικράτεια, δεν μπορούν να επικαλούνται την προστασία των διατάξεων των Συμφωνιών Συνδέσεως που αφορούν το δικαίωμα εγκαταστάσεως προκειμένου να αποφύγουν την τήρηση των προϋποθέσεων αυτών.

35 Όσον αφορά, δεύτερον, την περίπτωση κατά την οποία ο Βούλγαρος, Πολωνός ή Σλοβάκος υπήκοος, ο οποίος υποβάλλει επί ολλανδικού εδάφους αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάστασή του δυνάμει των Συμφωνιών Συνδέσεως, ισχυρίζεται ότι πληροί σαφώς και προδήλως τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που θα έπρεπε να έχουν αποτελέσει αντικείμενο ελέγχου στο πλαίσιο του προβλεπόμενου από την ολλανδική νομοθεσία συστήματος προηγούμενου ελέγχου, πρέπει να τονισθεί ότι είναι, βεβαίως, αληθές ότι το Δικαστήριο, με τη σκέψη 74 της προαναφερθείσας αποφάσεως Barkoci και Malik, έκρινε ότι τα άρθρα 45, παράγραφος 3, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Τσεχίας δεν απαγορεύουν στις αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές του κράτους μέλους υποδοχής να απαιτούν να λάβει ο Τσέχος υπήκοος, προ της αναχωρήσεώς του προς αυτό το κράτος μέλος, έγγραφο εισόδου, η χορήγηση του οποίου

εξαρτάται από τον έλεγχο ουσιαστικών προϋποθέσεων για την εγκατάσταση, όπως αυτές της παραγράφου 212 των Immigration Rules, καθόσον οι αρμόδιες αρχές ασκούν την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν, όσον αφορά την εξέταση των αιτήσεων εισόδου με σκοπό την εγκατάσταση που υποβάλλονται βάσει της εν λόγω συμφωνίας στο σημείο αφίξεως αυτού του κράτους, κατά τρόπο τέτοιο ώστε να μπορεί να χορηγηθεί άδεια εισόδου σε Τσέχο υπήκοο επί βάσεως διαφορετικής από αυτήν των Immigration Rules, αν η αίτησή του πληροί σαφώς και προδήλως τις ίδιες ουσιαστικές προϋποθέσεις που θα ίσχυαν αν αυτός είχε υποβάλει αίτηση εγγράφου εισόδου στη Δημοκρατία της Τσεχίας.

36 Εντούτοις, όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο με τη σκέψη 72 της προαναφερθείσας αποφάσεως Barkoci και Malik, στο μέτρο που οι αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές του κράτους μέλους υποδοχής υιοθετούν πολιτική που τείνει προς την κατάργηση της υποχρεωτικής κατοχής άδειας εισόδου, συνάδει προς τη λογική του συστήματος του προηγουμένου ελέγχου και δικαιολογείται βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Τσεχίας η διενέργεια εκ μέρους των αρχών αυτών, στο πλαίσιο της εξουσίας τους εκτιμήσεως της ατομικής καταστάσεως του αιτούντος, πιο συνοπτικού ελέγχου των αιτήσεων εγκαταστάσεως που υποβάλλονται βάσει της εν λόγω συμφωνίας στο σημείο αφίξεως σ' αυτό το κράτος μέλος, σε σχέση με τον έλεγχο που πραγματοποιείται όταν η αίτηση εκδόσεως άδειας εισόδου υποβάλλεται από τον Τσέχο υπήκοο στη χώρα κατοικίας του.

37 Όπως τόνισαν το αιτούν δικαστήριο και οι κυβερνήσεις που υπέβαλαν παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου, η ολλανδική έννομη τάξη, αντιθέτως προς το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν παρέχει τέτοια εξουσία εκτιμήσεως στις αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές. Πράγματι, στην περίπτωση που δεν έχει χορηγηθεί άδεια εισόδου από τις ολλανδικές διπλωματικές ή προξενικές υπηρεσίες στη χώρα καταγωγής του ενδιαφερομένου, οι εν λόγω αρχές δεν διαθέτουν, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, αρμοδιότητα προς έκδοση άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση βάσει των Συμφωνιών Συνδέσεως και προς έλεγχο της συνδρομής των ουσιαστικών προϋποθέσεων για την έκδοση της άδειας αυτής.

38 Με την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να προβλέπουν σύστημα προηγούμενου ελέγχου με ευχέρεια εξετάσεως των αιτήσεων που υποβάλλονται απευθείας επί του εθνικού εδάφους, συνάδει προς τη λογική ενός συστήματος προηγούμενου ελέγχου όπως αυτού του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και επιτρέπεται βάσει των Συμφωνιών Συνδέσεως η πρόβλεψη της έννομης τάξεως αυτού του κράτους μέλους ότι οι αρμόδιες αρχές του αρνούνται στους Βούλγαρους, Πολωνούς και Σλοβάκους υπηκόους την άδεια διαμονής που ζητούν βάσει, αντιστοίχως, των άρθρων 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, 44, παράγραφος 3, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία και 45, παράγραφος 3, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία, εφόσον δεν πληρούται η προϋπόθεση της προηγούμενης υποβολής στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής τους αιτήσεως για την έκδοση άδειας εισόδου με σκοπό την εγκατάσταση, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν πληρούνται πράγματι οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη λήψη της άδειας αυτής (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσες αποφάσεις Gloszczuk, σκέψη 70, και Kondova, σκέψη 75).

39 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η εξής απάντηση:

— το άρθρο 45, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Βουλγαρία, το άρθρο 44, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Πολωνία, καθώς και το άρθρο 45, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Σλοβακία, δεν απαγορεύουν κατ' αρχήν νομοθεσία κράτους μέλους η οποία προβλέπει σύστημα προηγούμενου ελέγχου που εξαρτά την πρόσβαση στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλος με σκοπό την εγκατάσταση υπό την ιδιότητα μη μισθωτού εργαζομένου από τη χορήγηση άδειας εισόδου από τις διπλωματικές ή προξενικές αρχές του κράτους μέλους αυτού στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του ενδιαφερομένου. Ένα τέτοιο σύστημα μπορεί νομίμως

να εξαρτά τη χορήγηση της εν λόγω άδειας από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πράγματι την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, ότι διαθέτει εξ αρχής επαρκείς οικονομικούς πόρους για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, καθώς και ότι έχει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας. Το εν λόγω σύστημα χορηγήσεως αδειών εισόδου πρέπει να βασίζεται σε διαδικασία ευχερώς προσιτή και ικανή να διασφαλίζει στους ενδιαφερομένους ότι η αίτησή τους πρόκειται να εξεταστεί εντός εύλογης προθεσμίας και με αντικειμενικότητα, ενώ η τυχόν άρνηση εγκρίσεώς της πρέπει να μπορεί να αμφισβητείται μέσω ένδικης προσφυγής·

— οι εν λόγω διατάξεις των Συμφωνιών Συνδέσεως πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν κατ' αρχήν εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής απορρίπτουν την υποβαλλόμενη στην επικράτειά τους αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση δυνάμει των ως άνω συμφωνιών, εφόσον ο αιτών δεν διαθέτει την απαιτούμενη κατά τη νομοθεσία αυτή άδεια εισόδου·

— δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος ισχυρίζεται ότι πληροί σαφώς και προδήλως τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη λήψη άδειας εισόδου και άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση, ούτε το γεγονός ότι ο εν λόγω ενδιαφερόμενος, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του, διαμένει νομίμως στο κράτος μέλος υποδοχής υπό ιδιότητα άλλη πλην του μη μισθωτού εργαζομένου, εφόσον πιθανολογείται ότι η αίτηση αυτή δεν πληροί τις ρητές προϋποθέσεις από τις οποίες έχει εξαρτηθεί η είσοδος του ενδιαφερομένου στο εν λόγω κράτος μέλος και ιδίως αυτές που αφορούν την επιτρεπόμενη διάρκεια της διαμονής του.

Επί των δικαστικών εξόδων

40 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) **Το άρθρο 45, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Βουλγαρίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, το άρθρο 44, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 93/743/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, καθώς και το άρθρο 45, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/909/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, δεν απαγορεύουν κατ' αρχήν νομοθεσία κράτους μέλους η οποία προβλέπει σύστημα προηγούμενου ελέγχου που εξαρτά την πρόσβαση στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλος με σκοπό την εγκατάσταση υπό την ιδιότητα μη μισθωτού εργαζομένου από τη χορήγηση άδειας εισόδου από τις διπλωματικές ή προξενικές αρχές του**

κράτους μέλους αυτού στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του ενδιαφερομένου. Ένα τέτοιο σύστημα μπορεί νομίμως να εξαρτά τη χορήγηση της εν λόγω άδειας από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πράγματι την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, ότι διαθέτει εξ αρχής επαρκείς οικονομικούς πόρους για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, καθώς και ότι έχει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας. Το εν λόγω σύστημα χορηγήσεως αδειών εισόδου πρέπει να βασίζεται σε διαδικασία ευχερώς προσιτή και ικανή να διασφαλίζει στους ενδιαφερομένους ότι η αίτησή τους πρόκειται να εξεταστεί εντός εύλογης προθεσμίας και με αντικειμενικότητα, ενώ η τυχόν άρνηση εγκρίσεώς της πρέπει να μπορεί να αμφισβητείται μέσω ένδικης προσφυγής.

2) Οι εν λόγω διατάξεις των Συμφωνιών Συνδέσεως πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν κατ' αρχήν εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής απορρίπτουν την υποβαλλόμενη στην επικράτειά τους αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση δυνάμει των ως άνω συμφωνιών, εφόσον ο αιτών δεν διαθέτει την απαιτούμενη κατά τη νομοθεσία αυτή άδεια εισόδου.

3) Δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος ισχυρίζεται ότι πληροί σαφώς και προδήλως τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη λήψη άδειας εισόδου και άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση, ούτε το γεγονός ότι ο εν λόγω ενδιαφερόμενος, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του, διαμένει νομίμως στο κράτος μέλος υποδοχής υπό ιδιότητα άλλη πλην του μη μισθωτού εργαζομένου, εφόσον πιθανολογείται ότι η αίτηση αυτή δεν πληροί τις ρητές προϋποθέσεις από τις οποίες έχει εξαρτηθεί η είσοδος του ενδιαφερομένου στο εν λόγω κράτος μέλος και ιδίως αυτές που αφορούν την επιτρεπόμενη διάρκεια της διαμονής του.

(υπογραφές)